

ЯКУША СЕРГІЙ АНДРІЙОВИЧ (11.07.1997 — 29.05 2024)

Життєвий шлях Якуша Сергія Андрійовича розпочався 11 липня 1997 року на Черкащині, у місті Кам'янка. Проте з 2007 року його новою домівкою стало село Пришиб на Харківщині. Тут він зростав, здобув фах електрозварювальника та сумлінно працював за професією, закладаючи фундамент свого мирного майбутнього.

Проте поклик обов'язку виявився сильнішим за цивільну працю. У 2018 році Сергій свідомо обрав шлях воїна, уклавши контракт із Збройними Силами України. Хоча у 2020 році через стан здоров'я він був змушений тимчасово залишити службу, велика війна знову покликала його до строю. У вересні 2022 року він без вагань повернувся на фронт, щоб захистити рідну землю.

Сергій пройшов через найгарячіші точки бойових зіткнень, де загартувався як відважний і рішучий борець. Побратими безмежно цінували його за чесність і жертвність — він неодноразово ризикував собою, рятуючи життя товаришів під обстрілами.

На жаль, війна залишила на здоров'ї молодого захисника важкі шрами. Численні контузії та травми, отримані в боях, підірвали сили організму. 29 травня 2024 року серце Сергія Якуші зупинилося. Він пішов у вічність як справжній воїн, залишивши по собі світлу пам'ять та неоціненний внесок у майбутню перемогу України.

Поховали захисника у селі Іванівка Чугуївського району на Харківщині. Сьогодні пам'ять про нього живе не лише в серцях рідних, а й у назвах та меморіалах: портрет Романа встановлено на Алеях Слави: у селищі Донець та селі Пришиб. У місцевому ліцеї створено куточок пам'яті, а його історія внесена до книги «Герої не вмирають». Матеріали про мужнього земляка стали основою для уроків мужності, на яких виховується нове покоління українців.

Інформацію підготували: педагог-організатор Пришибського ліцею Донецької селищної ради Ізюмського району Харківської області Анастасія Тараненко, члени учнівського самоврядування закладу: Мужичук Вікторія, Шевелин Ангеліна, мати загиблого Воропай Валентина.